

disputants-חולקים ♦ **statement-מימרא** ■
 ◊ נקודה מרכזית לסיכום והזרה-central point for summary and review
 < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment
story-מעשה O

challenge-קושיא ⚡
question-שאלה ^
answer-תירוץ !
proof-ראיה ■

מקרא-key:

סנהדרין-ארבע מיתות		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
הבא על כלתו כו'.												◊ ■	נד.
ולחייב נמי משום אשת בנו												⚡	נד.
פתח הכתוב בכלתו וסיים באשת בנו, לומר לך: זו היא כלתו זו היא אשת בנו.	אביי:											! ◊	נד.
הבא על הזכור ועל הבהמה, והאשה המביאה את הבהמה - בסקילה.												◊ ■	נד.
אם אדם חטא בהמה מה חטאה?												⚡ ◊	נד.
אלא: לפי שבאה לאדם תקלה על ידה, לפיכך אמר הכתוב תסקל.												! ◊	נד.
דבר אחר: שלא תהא בהמה עוברת בשוק, ויאמרו: זו היא שנסקל פלוני על ידה.												! ◊	נד.
זכר מנא לך?												◊ ^	נד.
(ויקרא כ') איש - פרט לקטן, אשר ישכב את זכר - בין גדול בין קטן, משכבי אשה - מגיד לך הכתוב ששני משכבות באשה.	דתנו רבנן:											! ◊	נד.
הרי זה בא ללמד ונמצא למד.	רבי ישמעאל:											! ◊	נד.
מות יומתו - בסקילה.												! ◊	נד.
אתה אומר בסקילה, או אינו אלא באחת מכל מיתות האמורות בתורה?												⚡ !	נד.
נאמר כאן דמיהם בם ונאמר באוב וידעוני דמיהם בם, מה להלן בסקילה - אף כאן בסקילה.												! !	נד.
עונש שמענו, אזהרה מניין?												⚡ !	נד:
תלמוד לומר (ויקרא י"ח) ואת זכר לא תשכב משכבי אשה תועבה היא.												! !	נד:
למדנו אזהרה לשוכב, אזהרה לנשכב מניין?												⚡ ! ◊	נד:
תלמוד לומר (דברים כ"ג) לא יהיה קדש מבני ישראל ואומר (מלכים א' י"ד) וגם קדש היה בארץ עשו ככל התועבת הגוים אשר הוריש וגו'. דברי רבי ישמעאל	[רבי ישמעאל]											! ◊	נד:
אינו צריך, הרי הוא אומר ואת זכר לא תשכב משכבי אשה, קרי ביה לא תשכב.	רבי עקיבא:											! ◊	נד:
בהמה מנא לך?												◊ ^	נד:
(ויקרא כ') איש - פרט לקטן, אשר יתן שכבתו בבהמה - בין גדולה בין קטנה, מות יומת - בסקילה.	דתנו רבנן:											! ◊	נד:
אתה אומר בסקילה, או אינו אלא באחת מכל מיתות האמורות בתורה?												⚡ !	נד:
נאמר כאן תהרגו ונאמר להלן (דברים י"ג) כי הרג תהרגנו, מה להלן בסקילה - אף כאן בסקילה.												! !	נד:
למדנו עונש לשוכב, עונש לנשכב מנלן?												⚡ !	נד:
תלמוד לומר (שמות כ"ב) כל שכב עם בהמה מות יומת, אם אינו ענין לשוכב - תניהו ענין לנשכב.												! !	נד:
למדנו עונש בין לשוכב בין לנשכב, אזהרה מניין?												⚡ !	נד:
תלמוד לומר (ויקרא י"ח) ובכל בהמה לא תתן שכבתך לטמאה בה.												! !	נד:
למדנו אזהרה לשוכב, לנשכב מניין?												⚡ ! ◊	נד:
תלמוד לומר (דברים כ"ג) לא יהיה קדש מבני ישראל ואומר (מלכים א' י"ד) וגם קדש היה בארץ וגו', דברי רבי ישמעאל.	[רבי ישמעאל]											! ◊	נד:
אינו צריך, הרי הוא אומר לא תתן שכבתך - לא תתן שכיבתך.	רבי עקיבא:											! ◊	נד:

<p>disputants- חולקים</p> <p>central point for summary and review- הנקודה מרכזית לסיכום והזרה</p> <p>insertion of an earlier segment- מובאה של פיסקה קודמת</p> <p>story- מעשה</p> <p>key- מקרא:</p>	<p>statement- מימרא</p> <p>challenge- קושיא</p> <p>question- שאלה</p> <p>answer- תירוץ</p> <p>proof- ראיה</p>
---	---

סנהדרין-ארבע מיתות		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
הבא על הזכור, והביא עליו זכר, - אמר רבי אבהו: לדברי רבי ישמעאל חייב שתיים, חדא מלא תשכב וחדא מלא יהיה קדש, לדברי רבי עקיבא - אינו חייב אלא אחת, לא תשכב לא תשכב חדא היא.	[רבי אבהו]											◇
הבא על הבהמה והביא בהמה עליו, אמר רבי אבהו: לדברי רבי ישמעאל חייב שתיים: חדא מלא תן שכבתך וחדא מלא יהיה קדש. לדברי רבי עקיבא אינו חייב אלא אחת, שכבתך ושכיבתך חדא היא.	[רבי אבהו]										◇	◇
אפילו לדברי רבי ישמעאל נמי אינו חייב אלא אחת, דכי כתיב לא יהיה קדש בגברי כתיב. - אלא לרבי ישמעאל אזהרה לנשכב מנא ליה? - נפקא ליה (שמות כ"ב) מכל שכב עם בהמה מות יומת, אם אינו ענין לנשכב - תניהו ענין לנשכב. ואפקיה רחמנא לנשכב בלשון שוכב, מה שוכב - ענש והזהיר, אף נשכב - ענש והזהיר.	אביי:											◇
הנרבע לזכר והנרבע לבהמה, אמר רבי אבהו: לדברי רבי עקיבא - חייב שתיים, חדא מלא תשכב וחדא מלא תן שכבתך, לדברי רבי ישמעאל - אינו חייב אלא אחת, אידי ואידי לא יהיה קדש הוא.	[רבי אבהו]											◇
אפילו לדברי רבי ישמעאל נמי חייב שתיים, דכתיב כל שכב עם בהמה מזונו יומת אם אינו ענין לנשכב - תניהו ענין לנשכב, ואפקיה רחמנא לנשכב בלשון שוכב, מה שוכב ענש והזהיר - אף נשכב ענש והזהיר.	אביי:											◇
זכור לא עשו בו קטן כגדול, בהמה עשו בה קטנה כגדולה.	תנו רבנן:											◇
מאי לא עשו בו קטן כגדול?												^
לא עשו ביאת פחות מבן תשע שנים כבן תשע שנים.	רב:											◇
לא עשו ביאת פחות מבן שלש שנים כבן שלש שנים.	שמואל:											◇
במאי קמיפלגי?												^
כל דאיתיה בשוכב איתיה בנשכב, וכל דליתיה בנשכב - ליתיה בנשכב.	רב סבר:											◇
משכבי אשה כתיב.	ושמואל סבר:											◇
זכר בן תשע שנים ויום אחד.	תניא כוותיה דרב:											◇
הבא על הבהמה, בין כדרכה בין שלא כדרכה והאשה המביאה את הבהמה עליה, בין כדרכה בין שלא כדרכה - חייב.												◇
באשה שני משכבות. ובבהמה משכב אחד.	דרש רב נחמן בר רב חסדא:											◇
אדרבה, אשה דאורחה היא, אמשכב - מיחייב, אמידעם אחרינא - לא מחייב. בהמה דלאו אורחה היא - לחייב עלה על כל נקב ונקב.	מתקיף לה רב פפא:											◇
זכר בן תשע שנים ויום אחד.	תניא:											◇
הבא על הבהמה, בין כדרכה בין שלא כדרכה, והאשה המביאה את הבהמה עליה בין כדרכה בין שלא כדרכה - חייב.												◇
המערה בזכור מהו?	רבינא לרבא:											◇
המערה בזכור? (ויקרא י"ח) משכבי אשה כתיב ביה												◇
אלא: המערה בבהמה מהו?												◇
אם אינו ענין להערה דכתיב גבי אחות אביו ואחות אמו דלא צריכא, דהא איתקש להערה דנדה - תניהו ענין להערה דבהמה.	אמר ליה: [רבא]											◇
מכדי בהמה מחייבי מיתות בית דין היא, למה לי דכתיב להערה דידה גבי חייבי כריתות? לכתביה גבי חייבי מיתות בית דין, וליגמור חייבי מיתות בית דין מחייבי מיתות בין דין?												◇
הואיל וכוליה קרא לדרשא הוא דאתי - כתיבא נמי מילתא דדרשא.												◇
המערה בעצמו, מהו?	בעא מיניה רב אחדבוי בר אמי מרב ששת:											◇
אמר ליה: קבסתן	[רב ששת]											◇
מאי תיבעי לך? - בקושי - לא משכחת לה, כי משכחת לה - במשמש מת. למאן דאמר משמש מת בעריות פטור - הכא פטור, ולמאן דאמר חייב - הכא מחייב תרתי, מיחייב אשוכב ומיחייב אנשכב.	רב אשי:											◇
נכרי הבא על הבהמה מהו? תקלה וקלון בעינו, והכא תקלה - איכא, קלון - ליכא, או דילמא: תקלה אף על פי שאין קלון?	בעו מיניה מרב ששת:											◇

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום והזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

סנהדרין-ארבע מיתות		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
מה אילנות שאין אוכלין ואין שותין ואין מריחין אמרה תורה השחת שרוף וכלה, הואיל ובא לאדם תקלה על ידן, המתעה את חבריו מדרכי חיים לדרכי מיתה - על אחת כמה וכמה.	רב ששת, תניתוה:											◊	נה.
אלא מעתה נכרי המשתחוה לבהמתו תיתסר ומקטלא?												⚡	נה.
מי איכא מידי דלישראל לא אסר, ולנכרי אסר?												!	נה.
ישראל גופיה ליתסר, מידי דהוה ארביעה.												⚡	נה.
זה קלונו מרובה, וזהו קלונו מועט.	אביי:											!	נה.
והרי אילנות, דאין קלונו מרובה, ואמרה תורה השחת שרוף וכלה												⚡	נה.
בבעלי חיים קאמרינן, דחס רחמנא עליהו.												!	נה.
אמרה תורה בהמה נהנית מעבירה תיהרג.	רבא:											!	נה.
והרי אילנות, דאין נהנין מעבירה ואמרה תורה השחת שרוף וכלה												⚡	נה.
בבעלי חיים קאמרינן, דחס רחמנא עליהו.												!	נה.
דבר אחר: שלא תהא בהמה עוברת בשוק ויאמרו: זו היא שנסקל פלוני על ידה.	תא שמע:											⚡	נה.
מאי לאו מדסיפא תקלה וקלון - רישא תקלה בלא קלון. והיכי דמי - נכרי הבא על הבהמה												⚡	נה.
לא, סיפא תקלה וקלון, רישא - הא קא משמע לן: דאפילו קלון בלא תקלה נמי מחייבי. והיכי דמי - ישראל הבא על הבהמה בשוגג, וכדבעי רב המנונא.												!	נה:
ישראל הבא על הבהמה בשוגג מהו? תקלה וקלון בעינן, והכא קלון - איכא, תקלה - ליכא. או דילמא: קלון אף על פי שאין תקלה?	דבעי רב המנונא:											!	נה:
בת שלש שנים ויום אחד מתקדשת בכיאה, ואם בא עליה יבם - קנאה. וחייבין עליה משום אשת איש, ומטמאה את בועלה לטמא משכב תחתון כעליון. ניסת לכהן - אוכלת בתרומה. בא עליה אחד מן הפסולים - פסלה מן כהונה. ואם בא עליה אחד מכל העריות האמורות בתורה - מומתין על ידה, והיא פטורה.	רב יוסף, תא שמע:											⚡	נה:
אחד מכל עריות - ואפילו בהמה, והא הכא, דקלון - איכא, תקלה - ליכא, וקתני: מומתין על ידה												⚡	נה:
כיון דמוזיה היא - תקלה נמי איכא, ורחמנא הוא דחס עלה. עלה דידיה - חס, אבהמה - לא חס.												!	נה:
בן תשע שנים ויום אחד הבא על יבמתו - קנאה, ואינו נותן גט עד שיגדיל. ומטמא כנדה לטמא משכב תחתון כעליון. פוסל ואינו מאכיל. ופוסל את הבהמה מעל גבי המזבח, ונסקלת על ידו, ואם בא על אחת מכל העריות האמורות בתורה - מומתים על ידו.	רבא, תא שמע:											⚡	נה:
והא הכא, קלון - איכא, תקלה - ליכא, וקתני: נסקלת על ידו												⚡	נה:
כיון דמוזיה הוא - תקלה נמי איכא, ורחמנא הוא דחס עליוהי. עליה דידיה - חס רחמנא, אבהמה - לא חס רחמנא.												!	נה:
דבר אחר: שלא תהא בהמה עוברת בשוק ויאמרו: זו היא שנסקל פלוני על ידה.	תא שמע:											⚡	נה:
מאי לאו, מדסיפא תקלה וקלון - רישא קלון בלא תקלה. והיכי דמי - ישראל הבא על הבהמה בשוגג												⚡	נה:
לא, סיפא - תקלה וקלון, רישא - תקלה בלא קלון. והיכי דמי - נכרי הבא על הבהמה, וכדבעו מיניה מרב ששת.												!	נה:
המגדף אינו חייב עד שיפרש השם.												■	נה:
בכל יום דנין את העדים בכינוי יכה יוסי את יוסי.	רבי יהושע בן קרחה:											■	נה.
נגמר הדין לא הורגין בכינוי, אלא מוציאין כל אדם לחוץ, שואלין את הגדול שביניהן, ואומר לו: אמור מה ששמעת בפירוש, והוא אומר, והדיינין עומדין על רגליהן וקורעין ולא מאחיזין. והשני אומר: אף אני כמוהו, והשלישי אומר: אף אני כמוהו.												■	נה.
עד שיברך שם בשם.	תנא:											■	נה.

<p>◊ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום והזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

סנהדרין-ארבע מיתות		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מנהני מילי?												⋄
דאמר קרא (ויקרא כ"ד) ונוקב שם וגו' בנקבו שם יומת.	שמואל:											⋄
ממאי דהאי נוקב לישנא דברוכי הוא - דכתיב (במדבר כ"ג) מה אקב לא קבה אל ואזהרתיה מהכא - (שמות כ"ב) אלהים לא תקלל.												⋄
ואימא מיברו הוא, דכתיב (מלכים ב' י"ב) ויקב חר בדלתו, ואזהרתיה מהכא (דברים י"ב) ואבדתם את שמם לא תעשוון כן לה' אלהיכם?												⋄
בעינא שם בשם, וליכא.												⋄
ואימא דמנח שני שמות אהדדי ובזע להן												⋄
ההוא נוקב וחוזר ונוקב הוא.												⋄
ואימא דחייק שם אפומא דסכינא, ובזע בה?												⋄
ההוא חורפא דסכינא הוא דקא בזע.												⋄
אימא פרושי שמיה הוא, דכתיב (במדבר א') ויקח משה ואהרן את האנשים האלה אשר נקבו בשמות, ואזהרתיה מהכא (דברים ו') את ה' אלהיך תירא												⋄
חדא - דבעינא שם בשם, וליכא. ועוד: היא ליה אזהרת עשה, ואזהרת עשה לא שמה אזהרה.												⋄
ואיבעית אימא: אמר קרא (ויקרא כ"ד) ויקב ויקלל, למימרא דנוקב קללה הוא.												⋄
ודילמא עד דעבד תרווייהו?												⋄
לא סלקא דעתך, דכתיב (ויקרא כ"ד) הוצא את המקלל, ולא כתיב הוצא את הנקב והמקלל - שמע מינה חדא היא.												⋄
איש מה תלמוד לומר איש איש - לרבות את הנכרים, שמוזהרין על ברכת השם כישראל. ואינן נהרגין אלא בסייף, שכל מיתה האמורה בבני נח אינה אלא בסייף.	תנו רבנן:											⋄
והא מהכא נפקא? מהתם נפקא: ה' - זו ברכת השם												⋄
לא נצרכא אלא לרבות את הכינויין, ואליבא דרבי מאיר.	רבי יצחק נפחא:											⋄
(ויקרא כ"ד) איש איש כי יקלל אלהיו ונשא חטאו, מה תלמוד לומר? והלא כבר נאמר (ויקרא כ"ד) ונקב שם ה' מות יומת, לפי שנאמר ונקב שם מות יומת - יכול לא יהא חייב אלא על שם המיוחד בלבד, מגיין לרבות כל הכינויין? תלמוד לומר איש כי יקלל אלהיו - מכל מקום, דברי רבי מאיר.	דתניא: [רבי מאיר]											⋄
על שם המיוחד - במיתה, ועל הכינויין - באזהרה	חכמים:											⋄
ופליגא דרבי מיישא.												⋄
בן נח שבירך את השם בכינויין, לרבנן חייב. מאי טעמא? דאמר קרא כגר כאזרח - גר ואזרח הוא דבעינן בנקבו שם, אבל נכרי - אפילו בכינוי.	דאמר רבי מיישא:											⋄
ורבי מאיר: האי כגר כאזרח מאי עביד ליה?												⋄
גר ואזרח - בסקילה, אבל נכרי - בסייף. סלקא דעתך אמינא: הואיל ואיתרבו איתרבו, קא משמע לן.	[רבי מאיר]											⋄
ורבי יצחק נפחא אליבא דרבנן, האי (ויקרא כ"ד) כגר כאזרח, מאי עביד ליה?												⋄
גר ואזרח - הוא דבעינן שם בשם, אבל נכרי - לא בעינן שם בשם.	[רבי יצחק נפחא]											⋄
איש איש למה לי?												⋄
דיברה תורה כלשון בני אדם.	רבי מיישא ורבי יצחק נפחא]											⋄
שבע מצות נצטוו בני נח: דינין, וברכת השם, עבודה זרה, גילוי עריות, ושפיכות דמים, וגזל, ואבר מן החי.	תנו רבנן: [ת"ק]											⋄

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment story-מעשה O	מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof ■
מקרא-key:	

סנהדרין-ארבע מיתות		Talmud Navigator													
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ			
אף על הדם מן החי.	רבי חנניה בן גמליאל:											■	נו:		
אף על הסירוס.	רבי חידקא:											■	נו:		
אף על הכישוף.	רבי שמעון:											■	נו:		
כל האמור בפרשת כישוף - בן נח מוזהר עליו. (דברים י"ח) לא ימצא בך מעביר בנו ובתו באש קסם קסמים מעונן ומנחש ומכשף וחבר חבר ושאל אוב וידעני ודרש אל המתים וגו' ובגלל התועבת האלה ה' אלהיך מוריש אותם מפניך, ולא ענש אלא אם כן הזהיר.	רבי יוסי:											■	נו:		
אף על הכלאים. מותרין בני נח ללבוש כלאים, ולזרוע כלאים, ואין אסורין אלא בהרבעת בהמה ובהרכבת האילן.	רבי אלעזר:											■	◇	נו:	
מנהני מילי?												^	נו:		
דאמר קרא (בראשית ב') ויצו ה' אלהים על האדם לאמר מכל עץ הגן אכל תאכל.	רבי יוחנן:											■	!	◇	נו:
ויצו - אלו הדינין, וכן הוא אומר (בראשית י"ח) כי ידעתיו למען אשר יצוה את בניו וגו'.												■	!	נו:	
ה' - זו ברכת השם, וכן הוא אומר (ויקרא כ"ד) ונקב שם ה' מות יומת.												■	!	נו:	
אלהים - זו עבודה זרה, וכן הוא אומר (שמות כ') לא יהיה לך אלהים אחרים.												■	!	נו:	
על האדם - זו שפיכות דמים, וכן הוא אומר (בראשית ט') שפך דם האדם וגו'.												■	!	נו:	
לאמר - זו גילוי ערוות, וכן הוא אומר (ירמיהו ג') לאמר הן ישלח איש את אשתו ולהכה מאתו והיתה לאיש אחר.												■	!	נו:	
מכל עץ הגן - ולא גזל												■	!	נו:	
אכל תאכל - ולא אבר מן החי.												■	!	נו:	
ויצו - זו עבודה זרה, אלהים זו דינין.	כי אתא רבי יצחק תני איפכא:											■	!	◇	נו:
בשלמא אלהים זו דינין - דכתיב (שמות כ"ב) ונקרב בעל הבית אל האלהים. אלא ויצו זו עבודה זרה, מאי משמע?												?	נו:		
(שמות ל"ב) סרו מהר מן הדרך אשר צויתם עשו להם וגו'.	חד: [רב חסדא/רב יצחק בר אבדימי]											!	!	◇	נו:
(הושע ה') עשוק אפרים רצון משפט כי הואיל הלך אחרי צו.	חד: [רב חסדא/רב יצחק בר אבדימי]											!	!	◇	נו:
מאי בינייהו												?	נו:		
איכא בינייהו נכרי שעשה עבודה זרה ולא השתחוה לה. למאן דאמר עשו - משעת עשייה מחייב, למאן דאמר כי הואיל הלך - עד דאזיל בתרה ופלח לה.												!	!	◇	נו:
ומי איכא למאן דאמר נכרי שעשה עבודה זרה ולא השתחוה לה חייב?	רבא:											?	נו:		
בעבודה זרה, דברים שביט דין של ישראל ממיתין עליהן - בן נח מוזהר עליהן, אין בית דין של ישראל ממיתין עליהן - אין בן נח מוזהר עליהן.	והתניא:											?	!	◇	נו:
למעוטי מאי - לאו למעוטי נכרי שעשה עבודה זרה ולא השתחוה לה?												?	!	◇	נו:
לא, למעוטי גיפוף ונישוק.	רב פפא:											!	!	◇	נו:
גיפוף ונישוק דמאי?												?	נו:		
אילימא כדרכה												!	נו:		
בר קטלא הוא												?	נו:		
אלא למעוטי שלא כדרכה.												!	!	◇	נו:

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום והזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

סנהדרין-ארבע מיתות		Talmud Navigator														
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ				
דינין בני נח איפקוד?											⚡	◊	נז			
עשר מצות נצטוו ישראל במרה, שבע שקיבלו עליהן בני נח, והוסיפו עליהן: דינין, ושבת, וכיבוד אב, ואם. דינין - דכתיב (שמות ט"ו) שם שם לו חק ומשפט, שבת וכיבוד אב ואם - דכתיב (דברים ה') כאשר צוך ה' אלהיך	והתניא:										■	⚡	◊	נז		
כאשר צוך - במרה.	ואמר רב יהודה:										■	⚡	◊	נז		
לא נצרכה אלא לעדה ועדים והתראה.	רב נחמן אמר רבה בר אבוה:											!	◊	נז		
אי הכי, מאי והוסיפו עליהן דינין?												⚡		נז		
לא נצרכה אלא לדיני קנסות.	אלא אמר רבא:											!	◊	נז		
אכתי והוסיפו בדינין מיבעי ליה												⚡		נז		
לא נצרכה אלא להושיב בית דין בכל פלך ופלך ובכל עיר ועיר.	אלא אמר רב אחא בר יעקב:											!	◊	נז		
והא בני נח לא איפקוד?												⚡		נז		
כשם שנצטוו ישראל להושיב בתי דינין בכך פלך ופלך ובכל עיר ועיר - כך נצטוו בני נח להושיב בתי דינין בכל פלך ופלך ובכל עיר ועיר	והתניא:											■	⚡	נז		
האי תנא - תנא דבי מנשה הוא דמפיק ד"ך ועייל ס"ך.	אלא אמר רבא:											!	◊	נז		
שבע מצות נצטוו בני נח: עבודה זרה, וגילוי עריות, ושפיכות דמים, גזל, ואבר מן החי, סירוס, וכלאים.	דתנא דבי מנשה:											■	!	◊	נז	
אדם הראשון לא נצטווה אלא על עבודה זרה בלבד, שנאמר ויצו ה' אלהים על האדם.	רבי יהודה:												■	◊	נז	
אף על ברכת השם	רבי יהודה בן בתירה:												■	◊	נז	
אף על הדינים.	יש אומרים:												■	◊	נז	
כמאן אזלא הא דאמר רב יהודה אמר רב:													^		נז	
אלהים אני - לא תקללני, אלהים אני - לא תמירוני, אלהים אני - יהא מוראי עליכם.	[רב יהודה אמר רב]												■	^	◊	נז
כמאן - כיש אומרים.													!	◊	נז	
תנא דבי מנשה אי דריש ויצו - אפילו הנך נמי, אי לא דריש ויצו - הני מנא ליה?													⚡	◊	נז	
לעולם לא דריש ויצו, הני - כל חדא וחדא באפי נפשיה כתיבא:	[תנא דבי מנשה]												!	◊	נז	
עבודה זרה וגילוי עריות - דכתיב (בראשית ו') ותשחת הארץ לפני האלהים													■	◊	נז	
בכל מקום שנאמר השחתה אינו אלא דבר ערוה ועבודה זרה.	ותנא דבי רבי ישמעאל:												■		נז	
דבר ערוה - שנאמר (בראשית ו') כי השחית כל בשר את דרכו.													■	◊	נז	
עבודה זרה - דכתיב, (דברים ד') פן תשחתון ועשיתם וגו'.													■	◊	נז	
ואידך													⚡		נז	
אורחיהו דקא מגלי.	[אידך]												!		נז	
שפיכות דמים - דכתיב (בראשית ט') שפך דם האדם וגו'.													■	◊	נז	
ואידך													⚡		נז	

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
מקרא-key:	

סנהדרין-ארבע מיתות		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
קטליהו הוא דקמגלי.	[אידיך]	◇										!	נ.נ.
גזל דכתיב (בראשית ט') כירק עשב נתתי לכם את כל		◇										■	נ.נ.
כירק עשב - ולא כירק גנה.	ואמר רבי לוי:											■	נ.נ.
ואידיך												ז	נ.נ.
ההוא למישרי בשר הוא דאתא.	[אידיך]	◇										!	נ.נ.
אבר מן החי - דכתיב (בראשית ט') אך בשר בנפשו דמו לא תאכלו.		◇										■	נ.נ.
ואידיך												ז	נ.נ.
ההוא למישרי שרצים הוא דאתא.	[אידיך]	◇										!	נ.נ.
סירוס - דכתיב (בראשית ט') שרצו בארץ ורבו בה		◇										■	נ.נ.
ואידיך												ז	נ.נ.
לברכה בעלמא.	[אידיך]	◇										!	נ.נ.
כלאים - דכתיב (בראשית ז') מהעוף למינהו.		◇										■	נ.נ.
ואידיך												ז	נ.נ.
ההוא לצותא בעלמא.	[אידיך]	◇										!	נ.נ.
על שלש מצות בן נח נהרג: על גילוי עריות, ועל שפיכות דמים, ועל ברכת השם.	רב יוסף, אמרי בי רב:	◇										■	נ.נ.
בשלמא שפיכות דמים - דכתיב (בראשית ט') שפך דם האדם וגו'. אלא הנך מנא להו?	מתקיף לה רב ששת:											ז	נ.נ.
אי גמר משפיכות דמים												!	נ.נ.
אפילו כולהו נמי												ז	נ.נ.
אי משום דאיתרבאי מאיש איש												!	נ.נ.
עבודה זרה נמי איתרבי מאיש איש												ז	נ.נ.
על ארבע מצות בן נח נהרג.	אלא אמר רב ששת אמרי בי רב:	◇										■	נ.נ.
ועל עבודה זרה בן נח נהרג?												ז	נ.נ.
בעבודה זרה דברים שבית דין של ישראל ממיתין עליהן - בן נח מוזהר עליהן.	והתניא:	◇										■	נ.נ.
אזהרה - אין, מיתה - לא												ז	נ.נ.
אזהרה שלהן זו היא מיתתן.	רב נחמן בר יצחק:	◇										!	נ.נ.
על שבע מצות בן נח נהרג. גלי רחמנא בחדא, והוא הדין לכולהו.	רב הונא ורב יהודה וכולהו תלמידי דרב:											■	נ.נ.
ועל הגזל בן נח נהרג?												ז	נ.נ.
על הגזל, גנב וגזל, וכן יפת תואר, וכן כיוצא בהן - נכרי בנכרי ונכרי בישראל - אסור, וישראל בנכרי - מותר.	והתניא:	◇										■	נ.נ.
ואם איתא - ניתני חייב												ז	נ.נ.

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראיה-</p>
מקרא-key:	

סנהדרין-ארבע מיתות		Talmud Navigator													
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ			
משום דקבעי למיתני סיפא: ישראל בנכרי מותר, תנא רישא אסור.												!	◇	נז	
והא כל היכא דאית ליה חיובא מיתנא קתני												?		נז	
על שפיכות דמים, נכרי בנכרי ונכרי בישראל - חייב, ישראל בנכרי - פטור.	דקתני רישא:											?	◇	נז	
התם היכי ליתני? ליתני אסור ומותר												!	◇	נז	
נכרי ורועי בהמה דקה לא מעלין ולא מורדין.	והתניא:											!		נז	
כיוצא בו בגזל מאי היא?												^	◇	נז	
לא נצרכה אלא לפועל בכרם.	רב אחא בר יעקב:											!		נז	
פועל בכרם אימת?												^		נז	
אי בשעת גמר מלאכה												!		נז	
התירא הוא												?		נז	
אי לא בשעת גמר מלאכה												!		נז	
גזל מעליא הוא												?		נז	
לא נצרכה אלא לפחות משהו פרוטה.	אלא אמר רב פפא:											!		נז	
אי הכי נכרי בישראל אסור? הא בר מחילה הוא												?		נז	
נהי דבתר הכי מחיל ליה, צערא בשעתיה מי לית ליה?												!		נז	
נכרי בנכרי כיוצא בהן, כיון דלאו בני מחילה נינהו - גזל מעליא הוא.												?		נז	
לא נצרכה אלא לכובש שכר שכיר. נכרי בנכרי ונכרי בישראל - אסור, ישראל בנכרי - מותר.	אלא אמר רב אחא בריה דרב איקא:											!	◇	נז	
כיוצא ביפת תואר מאי היא?												^	◇	נז	
בן נח שייחד שפחה לעבדו, ובא עליה - נהרג עליה.	כי אתא רב דימי אמר רבי אלעזר אמר רבי חנינא:											!	◇	נז	
כיוצא בו דשפיכות דמים לא תניא.												■	◇	נז	
אי משכחת דתניא - רבי יונתן בן שאול היא.	אביי:											■	◇	נז	
רודף אחר חבירו להורגו, ויכול להצילו באחד מאבריו ולא הציל - נהרג עליו.	דתניא, רבי יונתן בן שאול:											■	■	◇	נז
בן נח נהרג בדיין אחד, ובעד אחד, שלא בהתראה, מפי איש ולא מפי אשה, ואפילו קרוב.	אשכח רבי יעקב בר אחא דהוה כתיב בספר אגדתא דבי רב:												■	◇	נז
אף על העוברין.	משום רבי ישמעאל אמרו:												■	◇	נז
מנהני מילי?													^		נז
דאמר קרא (בראשית ט') אך את דמכם לנפשתיכם אדרש - אפילו בדיין אחד, (בראשית ט') מיד כל חיה - אפילו שלא בהתראה, (בראשית ט') אדרשנו ומיד האדם - אפילו בעד אחד, (בראשית ט') מיד איש - ולא מיד אשה, אחיו - אפילו קרוב.	רב יהודה:											!	◇	נז	
אף על העוברין.	משום רבי ישמעאל אמרו:												■	◇	נז
מאי טעמיה דרבי ישמעאל?													^		נז

disputants-חולקים ♦ **statement-מימרא** ■
 ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה-central point for summary and review
 < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment
 O מעשה-story

challenge-קושיא ? **question-שאלה** ^
 ! תירוץ-answer **proof-ראיה** ■

מקרא-key:

סנהדרין-ארבע מיתות		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י			
דכתיב (בראשית ט') שפך דם האדם באדם דמו ישפך, איזהו אדם שהוא באדם - הוי אומר זה עובר שבמעי אמו.											!	◇	נז	
ותנא קמא											?	◇	נז	
תנא דבי מנשה הוא											!	◇	נז	
כל מיתה האמורה לבני נח אינו אלא חנק, ושדי ליה האי באדם אסיפיה דקרא, ודרוש ביה הכי: באדם דמו ישפך, איזהו שפיכות דמים של אדם שהוא בגופו של אדם - הוי אומר זה חנק.	דאמר: [תנא דבי מנשה]										!	◇	נז	
ואשה לא מפקדה? והכתיב (בראשית י"ח) כי ידעתיו למען אשר יצוה וגו'	מתיב רב המנונא:										?	◇	נז	
בניו - לדין, ביתו - לצדקה.	הוא מוטיב לה והוא מפרק לה: [רב המנונא]										!	◇	נז	
אימא בת נח שהרגה לא תיהרג, מיד איש ולא מיד אשה כתיב	רב אויא סבא לרב פפא:										?	◇	נז	
שפך דם האדם - מכל מקום.	אמר ליה: [רב פפא] הכי אמר רב יהודה:										!	◇	נז	
אימא בת נח שזינתה לא תיהרג דכתיב (בראשית ב') על כן יעזב איש ולא אשה	[רב אויא סבא לרב פפא]										?	◇	נז	
והוי לבשר אחד - הדר ערבינהו קרא.	אמר ליה: [רב פפא] הכי אמר רב יהודה:										!	◇	נז	
איש מה תלמוד לומר (ויקרא י"ח) איש איש - לרבות את הכותים שמוזהרין על העריות כישראל.	תנו רבנן:											■	◇	נז
והא מהכא נפקא? מהתם נפקא, לאמר - זה גילוי עריות												?	◇	נז
התם בעריות דידהו, והכא בעריות דידן.												!	◇	נז
בא על עריות ישראל - נידון בדיני ישראל.	דקתני סיפא:											!	◇	נז
למאי הלכתא?												?	◇	נז
לא נצרכה, אלא לעדה ועדים והתראה.	רב נחמן אמר רבה בר אבוב:											!	◇	נז
מגרע גרע?												?	◇	נז
לא נצרכה אלא לנערה המאורסה, דלדידהו לית להו, דדיינינן להו בדינא דידן. - אבל אשת איש - בדינא דידהו דיינינן להו?	אלא אמר רב יוחנן:											!	◇	נז
בא על נערה המאורסה - נידון בסקילה, על אשת איש - נידון בחנק.	והתניא:											?	◇	נז
ואי בדינא דידהו - סייף הוא												?	◇	נז
מאי אשת איש דקתני - כגון שנכנסה לחופה ולא נבעלה, דלדידהו לית להו, דיינינן להו בדינא דידן.	רב נחמן בר יצחק:											?	◇	נז
בעולת בעל - יש להן, נכנסה לחופה ולא נבעלה - אין להן.	דתני רבי חנינא:											!	◇	נז
כל ערוה שבית דין של ישראל ממיתין עליה - בן נח מוזהר עליה, אין בית דין של ישראל ממיתין עליה - אין בן נח מוזהר עליה, דברי רבי מאיר.	תניא כוותיה דרבי יוחנן: [רבי מאיר]											■	◇	נז
הרבה עריות יש שאין בית דין של ישראל ממיתין עליהן, ובן נח מוזהר עליהן בא על עריות ישראל - נידון בדיני ישראל, בא על עריות בן נח - נידון בדיני בן נח. ואנו אין לנו אלא נערה המאורסה בלבד.	חכמים:											■	◇	נז
ונחשוב נמי נכנסה לחופה ולא נבעלה												?	◇	נז
האי תנא דבי מנשה הוא												!	◇	נז
כל מיתה האמורה לבני נח אינו אלא חנק, אידי ואידי חנק הוא.	דאמר: [תנא דבי מנשה]											!	◇	נז
וסבר רבי מאיר: כל ערוה שבית דין של ישראל ממיתין עליה בן נח מוזהר עליה?												?	◇	נז

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	statement-מימרא ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
מקרא-key:	

סנהדרין-ארבע מיתות		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
גר שהיתה הורתו שלא בקדושה ולידתו בקדושה - יש לו שאר האם ואין לו שאר האב, הא כיצד: נשא אחרתו מן האם - יוציא, מן האב - יקיים. אהות האב מן האם - יוציא	והא תניא:											◇	נה.
אהות האם מן האב, רבי מאיר אומר: יוציא	[רבי מאיר]	♣	♣									◇	נה.
יקיים.	חכמים:	♣	♣									◇	נה.
כל ערוה שהיא משום שאר אם - יוציא, משום שאר האב - יקיים.	שהיה רבי מאיר אומר:	■	?									◇	נה.
ומותר באשת אחיו, ובאשת אחי אביו, ושאר כל עריות מותרות לו - לאתויי אשת אביו.		■	?									◇	נה.
נשא אשה ובתה - כונס אחת ומציא אחת, ולכתחילה לא יכנס.		■	?									◇	נה.
מתה אשתו - מותר בחמותו.		■	?									◇	נה.
ואיכא דאמרי: אסור בחמותו.		■	?									◇	נה.
לא קשיא הא - רבי מאיר אליבא דרבי אליעזר, והא - רבי מאיר אליבא דרבי עקיבא.	רב יהודה:										!	◇	נה.
(בראשית ב') על כן יעזב איש את אביו ואת אמו, רבי אליעזר אומר: אביו - אהות אביו, אמו - אהות אמו.	דתניא: [רבי אליעזר]	■	!	♣								◇	נה.
אביו - אשת אביו, אמו - אמו ממש.	רבי עקיבא:	■	!	♣								◇	נה.
(בראשית ב') ודבק - ולא בזכר, (בראשית ב') באשתו - ולא באשת חבירו, (בראשית ב') והיו לבשר אחד - מי שנעשים בשר אחד, יצאו בהמה וחיה שאין נעשין בשר אחד.		■											נה.
אביו - אהות אביו.	אמר ר: רבי אליעזר:											♣	נה.
אימא: אביו ממש												?	נה.
היינו ודבק - ולא בזכר.												!	נה.
אימא אשת אבין												?	נה.
היינו באשתו ולא באשת חבירו.												!	נה.
אימא לאחר מיתה												?	נה.
דומיא דאמו, מה אמו - דלאו אישות, אף אביו - דלאו אישות.												!	נה.
אמו - אהות אמו.												■	נה.
ואימא אמו ממש												?	נה.
היינו באשתו ולא באשת חבירו.												!	נה.
ואימא לאחר מיתה												?	נה.
דומיא דאביו, מה אביו - דלאו ממש, אף אמו - דלאו ממש.												!	נה.
אביו - אשת אביו	רבי עקיבא:											♣	נה.
ואימא: אביו ממש												?	נה.
היינו ודבק - ולא בזכר.												!	נה.
אי הכי, אשת אביו נמי היינו באשתו ולא באשת חבין												?	נה.

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	statement-מימרא ◻ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ◻ ראיה-proof
מקרא-key:	

סנהדרין-ארבע מיתות		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
לאחר מיתה.												◊ !	נה.
אמו אמו ממש												◊ ◻	נה.
היינו באשתו ולא באשת חברין												◊ &	נה.
אמו מאנוסתו.												◊ !	נה.
במאי קא מיפלגי?												^	נה.
אביו דומיא דאמו, ואמו דומיא דאביו - לא משכחת לה אלא באחוה.	רבי אליעזר סבר:											◊ !	נה:
ורבי עקיבא												&	נה:
מוטב לאוקמיה באשת אביו דאיכרי ערות אביו, לאפוקי אחות אביו דשאר אביו - איכרי, ערות אביו - לא איכרי.	[רבי עקיבא]											◊ !	נה:
(שמות ו') ויקח עמרם את יוכבד דדתו	תא שמע:											◊ & ◻	נה:
מאי לאו - דודתו מן האם?												&	נה:
לא, דודתו מן האב.												◊ !	נה:
(בראשית כ') וגם אמנה אחתי בת אבי היא אך לא בת אמי	תא שמע:											◊ & ◻	נה:
מכלל דבת האם אסורה												&	נה:
ותסברא, אחותו הוא? בת אחיו הוא? וכיון דהכי הוא - לא שנא מן האב, ולא שנא מן האם - שריא. אלא התם הכי קאמר ליה: קורבא דאחות אית לי בהדה, מאבא ולא מאמא.												◊ !	נה:
מפני מה לא נשא אדם את בתו - כדי שישא קין את אחותו, שנאמר (תהלים פ"ט) כי אמרתי עולם חסד יבנה.	תא שמע:											◊ & ◻	נה:
הא לאו הכי - אסירא												&	נה:
כיון דאשתרי - אשתרי.												◊ !	נה:
נכרי מותר בבתו, ואם תאמר: מפני מה לא נשא אדם את בתו - כדי שישא קין את אחותו, משום עולם חסד יבנה.	רב הונא:											◊ ◻	נה:
נכרי אסור בבתו. תדע, שלא נשא אדם את בתו.	איכא דאמרי, אמר רב הונא:											◻	נה:
ולא היא, התם היינו טעמא - כדי שישא קין את אחותו, משום דעולם חסד יבנה.												◻	נה:
עבד מותר באמו, ומותר בבתו, יצא מכלל נכרי ולכלל ישראל לא בא.	רב חסדא:											◊ ◻	נה:
בן נח שייתד שפחה לעבדו ובה עליה - נהרג עליה.	כי אתא רב דימי אמר רבי אלעזר אמר רבי חנינא:											◊ ◻	נה:
מאימת?												^	נה:
מדקראו לה רביתא דפלגיא.	רב נחמן:											◊ !	נה:
מאימת התרתה?												^	נה:
משפרעה ראשה בשוק.	רב הונא:											◊ !	נה:
בן נח שבא על אשתו שלא כדרכה - חייב, שנאמר (בראשית ב') ודבק - ולא שלא כדרכה.	רבי אלעזר אמר רבי חנינא:											◊ ◻	נה:
מי איכא מידי דישאל לא מיהויב ונכרי מיהויב?	רבא:											&	נה:
בן נח שבא על אשת חבירו שלא כדרכה - פטור, מאי טעמא - באשתו ולא באשת חבירו, ודבק - ולא שלא כדרכה.	אלא אמר רבא:											◊ ◻	נה:

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום והזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

סנהדרין-ארבע מיתות		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
נכרי שהכה את ישראל - חייב מיתה, שנאמר (שמות ב') ויפן כה וכה וירא כי אין איש ויך את המצרי וגו'.	רבי חנינא:											■	◊
הסוטר לועז של ישראל כאילו סוטר לועז של שכנה - שנאמר (משלי כ') מוקש אדם ילע קדש.	ואמר רבי חנינא:											■	◊
מגביה עבדו שבת, סימן													◊
המגביה ידו על חבירו, אף על פי שלא הכהו - נקרא רשע, שנאמר (שמות ב') ויאמר לרשע למה תכה רעך, למה הכית לא נאמר, אלא למה תכה, אף על פי שלא הכהו נקרא רשע.	ריש לקיש:											■	◊
נקרא חוטא, שנאמר (שמואל א' ב') ואם לא לקחתי בחזקה וכתוב (שמואל א' ב') ותהי חטאת הנערים גדולה מאד.	זעירי אמר רבי חנינא:											■	◊
תיקצץ ידו, שנאמר (איוב ל"א) וזרוע רמה תשבר.	רב הונא:											■	◊
רב הונא קץ ידא.												○	
אין לו תקנה אלא קבורה, שנאמר (איוב כ"ב) ואיש זרוע לו הארץ.	רבי אלעזר:											■	◊
לא נתנה קרקע אלא לבעלי זרעות, שנאמר ואיש זרוע לו הארץ.	ואמר רבי אלעזר:											■	◊
מאי דכתיב (משלי י"ב) עבד אדמתו ישבע לחם - אם עושה אדם עצמו כעבד לאדמה - ישבע לחם, ואם לאו - לא ישבע לחם.	ואמר ריש לקיש:											■	◊
נכרי ששבת - חייב מיתה, שנאמר (בראשית ח') ויום ולילה לא ישבתו.	ואמר ריש לקיש:											■	◊
אזהרה שלהן זו היא מיתתן.	ואמר מר:											■	■
אפילו שני בשבת.	רבינא:											■	◊
ולחשבה גבי שבע מצות												⚡	◊
כי קא חשיב - שב ואל תעשה, קום עשה - לא קא חשיב.												!	◊
והא דינין קום עשה הוא, וקא חשיב												⚡	◊
קום עשה ושב אל תעשה נינהו.												!	◊
נכרי שעוסק בתורה חייב מיתה, שנאמר (דברים ל"ג) תורה צוה לנו משה מורשה - לנו מורשה ולא להם.	ואמר רבי יוחנן:											■	◊
ולחשבה גבי שבע מצות												⚡	◊
מאן דאמר מורשה - מיגזל קא גזיל לה, מאן דאמר מאורסה - דינו כנערה המאורסה, דבסקילה.												!	◊
מניין שאפילו נכרי ועוסק בתורה שהוא ככהן גדול - שנאמר (ויקרא י"ח) אשר יעשה אתם האדם וחי בהם, כהנים לויים וישראלים לא נאמר, אלא האדם. הא למדת: שאפילו נכרי ועוסק בתורה הרי הוא ככהן גדול	מיתיבי, היה רבי מאיר אומר:											■	⚡
התם בשבע מצות דידהו.												!	◊
אף הדם מן החי.	רבי חנינא בן גמליאל:											■	<
(בראשית ט') אך בשר בנפשו דמו לא תאכלו - זה אבר מן החי.	תנו רבנן: [רבנן]											◆	■
אף הדם מן החי.	רבי חנינא בן גמליאל:											◆	■
מאי טעמא דרבי חנינא בן גמליאל?												^	
קרי ביה בשר בנפשו לא תאכל, דמו בנפשו לא תאכל	[רבי חנינא בן גמליאל]											!	◊
ורבנן												⚡	◊

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- < מובאה של פסקה קודמת- O מעשה-story	statement-מימרא ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
central point for summary and review- insertion of an earlier segment-	
מקרא-key:	

סנהדרין-ארבע מיתות		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
ההוא למישרי שרצים הוא דאתא.	[רבנן]											◇	נט.
כיוצא בדבר אתה אומר (דברים י"ב) רק חזק בלתי אכל הדם כי הדם הוא הנפש וגו'	[רבי חנינא בן גמליאל]											◇	נט.
ורבנן										?			נט.
ההוא לדם הקזה שהנשמה יוצאה בו הוא דאתא.	[רבנן]											◇	נט.
למה לי למיכתב לבני נח ולמה לי למשני בסיני?												◇	נט.
כדרכי יוסי ברבי חנינא.												!	נט.
כל מצוה שנאמרה לבני נח ונשנית בסיני - לזה ולזה נאמרה. לבני נח ולא נשנית בסיני - לישראל נאמרה ולא לבני נח. ואנו אין לנו אלא גיד הנשה ואליבא דרבי יהודה.	דאמר רבי יוסי ברבי חנינא:											!	נט.
כל מצוה שנאמרה לבני נח ונשנית בסיני לזה ולזה נאמרה.	אמר ר':											■	<נט.
אדרבה, מדנשנית בסיני - לישראל נאמרה ולא לבני נח												?	נט.
מדאייתי עבודה זרה בסיני, ואשכחן דעגש נכרי עילוה - שמע מינה לזה ולזה נאמרה.												!	נט.
לבני נח ולא נשנית בסיני לישראל נאמרה ולא לבני נח.												■	<נט.
אדרבה, מדלא נישנית בסיני לבני נח נאמרה ולא לישראל												?	נט.
ליכא מידעם דלישראל שרי ולנכרי אסור.												!	נט.
ולא? והרי יפת תואך												?	נט.
התם משום דלאו בני כיבוש נינהו.												!	נט.
והרי פחות משה פרוטה												?	נט.
התם משום דלאו בני מחילה נינהו.												!	נט.
כל מצוה שנאמרה לבני נח ונשנית בסיני לזה ולזה נאמרה												■	<נט.
והרי מילה שנאמרה לבני נח, דכתיב (בראשית י"ז) ואתה את בריתי תשמר, ונשנית בסיני (ויקרא י"ב) וביום השמיני ימול, לישראל נאמרה ולא לבני נח												?	נט:
ההוא למישרי שבת הוא דאתא: ביום - ואפילו בשבת.												!	נט:
והרי פריה ורביה, שנאמרה לבני נח, דכתיב (בראשית ט') ואתם פרו ורבו, ונשנית בסיני (דברים ה') לך אמר להם שובו לכם לאהליכם, לישראל נאמרה, ולא לבני נח												?	נט:
ההוא לכל דבר שבמנין צריך מנין אחר להתירו הוא דאתא.												!	נט:
אי הכי, כל חדא וחדא נמי נימא משום מילתא איתני												?	נט:
הכי קאמר: אזהרה מיהדר ומיתנא בה למה לי? ואין לנו אלא גיד הנשה בלבד, ואליבא דרבי יהודה.												■	נט:
הני נמי לא איתני												?	נט:
הני איתני לשום מילתא בעלמא, הא לא איתני כלל.												!	נט:
אי בעית אימא: מילה מעיקרא לאברהם הוא דקא מזהר ליה רחמנא ואתה את בריתי תשמר אתה וזרעך אהריך ודרתם, אתה וזרעך - אין, איניש אחרינא - לא.												!	נט:
אלא מעתה בני ישמעאל להייבן (בראשית כ"א)												?	נט:
כי ביצחק יקרא לך זרע.												!	נט:

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום והזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

סנהדרין-ארבע מיתות		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
בני עשו לחייבן												⚡	נט:
ביצחק - ולא כל יצחק.												!	נט:
אלא מעתה בני קטורה לא לחייבו?	מתקף לה רב אושעיא:											⚡	נט:
(בראשית י"ז) את בריתי הפר - לרבות בני קטורה.	האמר רבי יוסי בר אבין ואיתימא רבי יוסי בר חנינא:											! ■	נט:
אדם הראשון לא הותר לו בשר לאכילה, דכתיב (בראשית א') לכם יהיה לאכלה ולכל חית הארץ - ולא חית הארץ לכם. וכשבאו בני נח התיר להם, שנאמר (בראשית ט') כירק עשב נתתי לכם את כל.	רב יהודה אמר רב:											⚡ ■	נט:
יכול לא יהא אבר מן החי נוהג בו												⚡	נט:
תלמוד לומר (בראשית ט') אך בשר בנפשו דמו לא תאכלו.												!	נט:
יכול אף לשרצים												⚡	נט:
תלמוד לומר (בראשית ט') אך.												!	נט:
ומאי תלמודא?												⚡	נט:
דמו - מי שדמו חלוק מבשרו, יצאו שרצים שאין דמם חלוק מבשרם.	רב הונא:											!	נט:
(בראשית א') ורדו בדגת הים מאי לאו לאכילה?	מיתיבי:											⚡	נט:
לא, למלאכה.												!	נט:
ודגים בני מלאכה נינהו?												⚡	נט:
אין, כדרחבה.												!	נט:
הנהיג בעיזא ושיבוטא מאי?	דבעי רחבה:											! ^	נט:
(בראשית א') ובעוף השמים, מאי לאו לאכילה?	תא שמע:											⚡ ■	נט:
לא, למלאכה.												!	נט:
ועופות בני מלאכה נינהו?												⚡	נט:
אין												!	נט:
דש באווזין ותרנגולין, לרבי יוסי ברבי יהודה, מאי?	כדבעי רבה בר רב הונא:											! ^	נט:
(בראשית א') ובכל חיה הרמשת על הארץ	תא שמע:											⚡ ■	נט:
ההוא לאתויי נחש הוא דאתא.												!	נט:
הבל על שמש גדול שאבד מן העולם, שאלמלא (לא) נתקלל נחש, כל אחד ואחד מישראל היו מזדמנין לו שני נחשים טובים, אחד משגרו לצפון ואחד משגרו לדרום להביא לו סנדלבונים טובים ואבנים טובות ומרגליות. ולא עוד אלא שמפשילין רצועה תחת זנבו, ומוציא בה עפר לגנתו ולחורבתו.	דתניא, רבי שמעון בן מנסיא:											!	נט:
אדם הראשון מיסב בגן עדן היה, והיו מלאכי השרת צולין לו בשר, ומסננין לו יין. הציץ בו נחש וראה בכבודו, ונתקנא בן	מיתיבי: היה רבי יהודה בן תימא אומר:											⚡ ■	נט:
התם בכשר היורד מן השמים.												!	נט:
מי איכא בשר היורד מן השמים?												⚡	נט:
אין												!	נט:

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

סנהדרין-ארבע מיתות		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
כי הא דרבי שמעון בן הלפתא הוה קאזיל באורחא, פגעו בו הנך אריותא דהוו קא נהמי לאפיה, אמר: (תהלים ק"ד) הכפירים שאגים לטרף. נחיתו ליה תרתי אשמתא, חדא אכלוה וחדא שבקוה.	[רבי שמעון בן הלפתא]												נס:
איתיה ואתא לבי מדרשא, בעי עלה: דבר טמא הוא זה או דבר טהור?													נס:
אמרו ליה: אין דבר טמא יורד מן השמים.													נס:
ירדה לו דמות חמור מהו?	בעי מיניה רבי זורא מרבי אבהו:												נס:
יארוד נאלא הא	אמר ליה: [רבי אבהו]												נס:
אין דבר טמא יורד מן השמים.	אמרי ליה:												נס:
אף על הכישוף.	רבי שמעון												נס:
מאי טעמיה דרבי שמעון													נס:
דכתיב (שמות כ"ב) מכשפה לא תחיה, וכתיב (שמות כ"ב) כל שכב עם בהמה מות יומת, כל שישנו בכלל כל שכב עם בהמה - ישנו בכלל מכשפה לא תחיה.													נס:
אף על הכלאים.	רבי אלעזר:												נס:
מנא הני מילי?													נס:
דאמר קרא (ויקרא י"ט) את חקתי תשמרו - חוקים שהקתני לך כבר, (ויקרא י"ט) בהמתך לא תרביע כלאים שדך לא תזרע כלאים, מה בהמתך בהרבעה - אף שדך בהרכבה, מה בהמתך - בין בארץ בין חוצה לארץ, אף שדך - בין בארץ בין בחוצה לארץ.	שמואל:												נס:
אלא מעתה (ויקרא י"ח) ושמתם את חקתי ואת משפטי - חקים שהקתני לך כבר													נס:
התם ושמתם את חקתי - דהשתא, הכא את חקתי תשמרו - חקים דמעיקרא תשמרו.													נס:
אמר רבי יהושע בן קרחה כו'.													נס:
אינו חייב עד שיברך שם בן ארבע אותיות, לאפוקי בן שתי אותיות דלא.	רב אחא בר יעקב:												נס:
פשיטא, יכה יוסי את יוסי תנן													נס:
מהו דתימא: מילתא בעלמא הוא דנקט, קא משמע לן.													נס:
שמע מינה שם בן ארבע אותיות - נמי שם הוא.	איכא דאמרי, אמר רב אחא בר יעקב:												נס:
פשיטא, יכה יוסי את יוסי תנן													נס:
מהו דתימא: עד דאיכא שם רבה, ומילתא בעלמא הוא דנקט, קא משמע לן.													נס:
נגמר הדין כו'.													נס:
עומדין													נס:
מנלן?													נס:
דאמר קרא (שופטים ג') ואהוד בא אליו והוא ישב בעלית המקרה אשר לו לבדו ויאמר אהוד דבר אלהים לי אליך ויקם מעל הכסא. והלא דברים קל וחומר, ומה עגלון מלך מואב, שהוא נכרי ולא ידע אלא בכינוי - עמד, ישראל ושם המפורש - על אחת כמה וכמה.	רבי יצחק בר אמי:												נס:
קורעין													נס:
מנלן?													נס:
דכתיב (מלכים ב' י"ח) ויבא אליקים בן חלקיה וגו' ושבנא הספר ויואח בן אסף המזכיר אל חזקיהו קרועי בגדים ויגידו לו את דברי רבשקה.													נס:

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום והזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פיסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-!</p>
מקרא-key:	

סנהדרין-ארבע מיתות		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
לא מאחין.												■
מנלן?												^
אתיא קריעה קריעה, כתיב הכא קרועי בגדים וכתוב התם (מלכים ב' ב') ואלישע ראה והוא מצעק אבי אבי רכב ישראל ופרשיו ולא ראהו עוד ויחזק בבגדיו ויקרעם לקרעם, ממשמע שנאמר ויקרעם לשנים איני יודע שהן קרעים? ומה תלמוד לומר קרעים - מלמד שהן קרועים לעולם.	רבי אבהו:											◇
אחד השומע, ואחד שומע מפי שומע - חייב לקרוע. והעדים אין חייבין לקרוע, שכבר קרעו בשעה ששמעו.	תנו רבנן:											◇
וכי קרעו בשעה ששמעו מאי הוי? הא קא שמעי השתא												ז
לא סלקא דעתך, דכתיב (מלכים ב' י"ט) ויהי כשמע המלך חזקיהו (את דברי רבשקה) ויקרע את בגדיו - המלך חזקיהו קרע, והם לא קרעו.												!
השומע אזכרה מפי הנכרי אינו חייב לקרוע, ואם תאמר רבשקה - ישראל מומר היה.	רב יהודה אמר שמואל:											◇
אין קורעין אלא על שם המיוחד בלבד, לאפוקי כינוי - דלא.	ואמר רב יהודה אמר שמואל:											◇
ופליגי דרבי חייה בתרווייהו.												◇
השומע אזכרה בזמן הזה - אינו חייב לקרוע, שאם אי אתה אומר כן - נתמלא כל הבגד קרעים.	דאמר רבי חייה:											◇
ממאן?												^
אילימא מישראל												!
מי פקירי כולי האי?												ז
אלא פשיטא מנכרי												!
ואי שם המיוחד - מי גמירי? אלא לאו - בכינוי, ושמע מינה: בזמן הזה הוא דלא, הא מעיקרא - חייב, שמע מינה.												◇
השני אומר אף אני כמוהו.												■
שמע מינה אף אני כמוהו - כשר בדיני ממונות ובדיני נפשות, ומעלה הוא דעביד רבנן, והכא כיון דלא אפשר - אוקמוה רבנן אדאורייתא. דאי סלקא דעתך פסול - הכא משום דלא אפשר קטלינן לגברא?	ריש לקיש:											◇
והשלישי אומר אף אני כמוהו.												■
סתמא כרבי עקיבא, דמקיש שלשה לשנים.												◇
העובד עבודה זרה, אחד העובד, ואחד המזבח, ואחד המקטר, ואחד המנסך, ואחד המשתחוה ואחד המקבלו עליו לאלוה, והאומר לו אלי אתה. אבל המגפף, והמנשק, והמכבד, והמרחץ, והמרחץ, והסך, והמלביש, והמנעיל - עובר בלא תעשה.												■
הנודר בשמו והמקיים בשמו - עובר בלא תעשה.												■
הפוער עצמו לבעל פעור - זו היא עבודתה, הזורק אבן למרקוליס - זו היא עבודתה.												■
מאי אחד העובד?												ז
הכי קאמר, אחד העובד כדרכה, ואחד המזבח, ואחד המקטר, ואחד המנסך, ואחד המשתחוה - ואפילו שלא כדרכה.	רבי ירמיה:											◇
ולחשוב נמי זורק												ז
זורק היינו מנסך, דכתיב (תהלים ט"ז) כל אסוף נסכיהם מדם.	אביי:											◇
מנהגי מילי?												^

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום והזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

סנהדרין-ארבע מיתות		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
אילו נאמר (שמות כ"ב) זבח יחרם - הייתי אומר: בזובח קדשים בחוץ הכתוב מדבר, תלמוד לומר לאלהים - בזובח לעבודה זרה הכתוב מדבר. אין לי אלא בזובח, מקטר ומנסך מניין? תלמוד לומר (שמות כ"ב) בלתי לה' לבדו - ריקן העבודות כולן לשם המיוחד.	דתנו רבנן:											◊	ס:	
לפי שיצאה זביחה לידון בעבודות פנים, מניין לרבות השתחואה?										⚡			◊	ס:
תלמוד לומר: (דברים י"ז) וילך ויעבד אלהים אחרים וישתחו להם, וסמך ליה (דברים י"ז) והוצאת את האיש ההוא וגו'.										!			◊	ס:
עונש - שמענו, אזהרה מניין?										⚡				ס:
תלמוד לומר (שמות ל"ד) כי לא תשתחוה לאל אחר.										!				ס:
יכול שאני מרבה המגפף והמנשק והמנעיל - תלמוד לומר זבח - זביחה בכלל היתה, ולמה יצאה - להקיש אליה ולומר לך: מה זביחה מיוחדת - שהיא עבודת פנים וחייבין עליה מיתה אף כל שהיא עבודת פנים - וחייבין עליה מיתה, יצאה השתחואה לידון בעצמה, יצאה זביחה לידון על הכלל כולו.													◊	ס:
הייתי אומר בזובח קדשים בחוץ הכתוב מדבר.	אמר ר:												◊	ס:
זובח קדשים בחוץ כרת הוא										⚡				ס:
סלקא דעתך אמינא: כי אתרו ביה - קטלא, כי לא אתרו ביה - כרת, קא משמע לן.										!				ס:
אימא יצאה השתחואה ללמד על הכלל כולו, וכי תימא זובח למה לי - לגופיה, דמחשבין מעבודה לעבודה.	רבא בר רב חנן לאביי:									⚡				ס:
השוחט בהמה לזרוק דמה לעבודה זרה, ולהקטיר חלבה לעבודה זרה, רבי יוחנן אמר: אסורה.	דאיתמר: [רבי יוחנן]									⚡	◆			ס:
מותרת.	ריש לקיש:									⚡	◆			ס.א.
הניחא לרבי יוחנן, אלא לריש לקיש בעי קרא										⚡				ס.א.
ולרבי יוחנן לא בעי קרא? עד כאן לא קא אסר רבי יוחנן אלא בהמה, אבל גברא - לא בר קטלא הוא, ואתא קרא לחיובי גברא לקטלא.	מתקיף לה רב פפא:									⚡				ס.א.
ולריש לקיש מי בעי קרא? עד כאן לא קא שרי ריש לקיש - אלא בהמה, אבל גברא - בר קטלא הוא, מידי דהוה אמשחוחה להר, דהר מותר ועובדה בסייף.	מתקיף לה רב אחא בריה דרב איקא:									⚡				ס.א.
למאי דקאמר ליה רבא בר רב חנן לאביי: אימא יצאה השתחואה ללמד על הכלל כולו, (דברים י"ב) איכה יעבדו, למעוטי מאי?	רב אחא מדפתי לרבינא:									⚡				ס.א.
וכי תימא: למעוטי הפוער עצמו לזובחים										!				ס.א.
מהשתחואה נפקא, מה השתחואה דרך כיבוד - אף כל דרך כיבוד.										⚡				ס.א.
אלא, למעוטי הפוער עצמו למרקוליס סלקא דעתך אמינא: הואיל ועבודתו בזיון הוא - אף כל בזיון, קא משמע לן.										!				ס.א.
מניין לזובח בהמה למרקוליס שהוא חייב - שנאמר (ויקרא ט"ז) ולא יזבחו עוד את זבחייהם לשעירם, אם אינו ענין לכדרכה, דכתיב איכה יעבדו - תניהו ענין לשלא כדרכה.	אלא הא דאמר רבי אליעזר:									⚡	■			ס.א.
שלא כדרכה מהשתחואה נפקא										⚡				ס.א.
התם בזובח להכעיס.										!				ס.א.